

lertid ikke kunne kræves af de Lystsejlere, der maa underkaste sig denne Prøve. Derfor er der i Navigationslovforslagets § 7 hjemlet en Dispensationsret for Ministeren til „under ganske særlige Omstændigheder“ at fratage Kravet om denne Søfart. Udvalget har imidlertid fundet det naturligt at give en bestemt og hensigtsmæssig Lovregel for Lystsejleres Adgang til at underkaste sig Kystskipperprøven og foreslaar derfor aabnet en saadan Adgang for den Lystsejler, der efter det fyldte 18de Aar i 2 Aar har været Ejer af dansk Lystfartøj eller været aktivt Medlem af en af Handelsministeren anerkendt Motorbaads- eller Sejlklub. I Henhold hertil stilles Ændringsforslagene Nr. 2 og 5 til Navigationslovforslaget og Nr. 24 til Sønæringslovforslaget.

Jeg skal derefter omtale en Gruppe Ændringsforslag, som vedrører Fiskernes sønæringsretlige Interesser. I Lovforslaget, som det var fremsat af Ministeren, tilsigtedes følgende Ordning: Til at føre dansk Skib paa over 20 Tons paa Fiskeri i Nord- og Østersøen kræves Bevis som Fiskeskipper af 2den Klasse; hvor Talen er om at føre Fartøjer under denne Størrelse gælder Lovens Bestemmelser ikke, disse Fartøjer falder ikke ind derunder. Men hermed bør imidlertid sidestilles det Kystfiskeri, som foregaar ved Færøerne fra der hjemmehørende Fartøjer og Baade. En udtrykkelig Bestemmelse i saa Henseende er nødvendig, fordi det ellers falder ind under Hovedregelen i § 17, hvorefter der kræves Fiskeskipperbevis af 1ste Klasse. I Henhold dertil stiller Udvalget Ændringsforslag under Nr. 21 til Sønæringslovforslagets § 16. Endvidere gælder den Regel, at til at føre dansk Skib paa Fiskeri ved Færøerne og Island eller til at føre dansk Dampfiskerifartøj af over 100, men ikke over 250 Tons kræves Bevis som Fiskeskipper af 1ste Klasse. Til Erhvervelse af Fiskeskipperbevis af 2den Klasse kræves 3 Aars Sømandsfart og derefter bestaaet Kystskipperprøve, men til Erhvervelse af Bevis som Fiskeskipper af 1ste Klasse kræves 4 Aars Sømandsfart og derefter Bestaaen af Sætteskipperprøven. Nu er det imidlertid af Fiskerne hævdet, at dette er en uheldig Bestemmelse. Saaledes som det nu er foreslaaet ordnet, vil den

unge Fisker efter 3 Aars Søfart underkaste sig Kystskipperprøven, derefter erhverve sig Fiskeskipperbevis af 2den Klasse og føre Fartøj som Indehaver af dette Bevis. Naar han saa har suppleret sin Fart op til de 4 Aars Søfart, som kræves til Sætteskipperprøven, maa han afbryde sin Fiskerifart for paa ny at søge teoretisk Uddannelse, hvilket man finder uheldigt. Det hævdes, at det vil være betydeligt hensigtsmæssigere, om man stillede samme Krav med Hensyn til Søfart til Kystskipper- og Sætteskipperprøven og kræver 3 Aar for begge Prøvers Vedkommende. Man vilde derved opmuntre de unge Fiskere til straks at underkaste sig den noget større Prøve, Sætteskipperprøven. Efter at have bestaaet den vilde han kunne faa Fiskeskipperbevis af 2den Klasse, og naar han saa havde suppleret sin Fart op til det, der kræves for at faa Bevis af 1ste Klasse, kunde han faa dette uden at afbryde sin Søfart. Denne Argumentation har Udvalget kunnet slutte sig til og stiller derfor Ændringsforslag Nr. 3 til Navigationslovforslagets § 3 og Ændringsforslagene Nr. 7 og 23 til Sønæringslovforslaget.

Til Erhvervelse af Fiskeskipperbevis af 1ste Klasse kræves efter Lovforslaget i hvert Fald 6 Maaneders Fart udenfor Nordsøen. Nu hævder Fiskerne, at denne Fart er vanskelig at tilvejebringe, og under Hensyn hertil foreslaar Udvalget ved Ændringsforslag Nr. 22 til Sønæringslovforslagets § 17, at man med Fart udenfor Nordsøen sidestiller Fart som Fører af Fiskerifartøj i Nord- og Østersøen for altsaa derved at imødekomme Fiskernes Ønske i saa Henseende.

Fra Omtalen af Fiskernes sønæringsretlige Interesser skal jeg gaa over til at omtale Reglerne for Maskinpersonalet. Ved Afvejning af Maskinpersonalets sønæringsretlige Forhold er der to Hensyn at tage; der er for det første Hensyn at tage til Tilvejebringelsen af en passende Afstikning af Grænserne for henholdsvis Maskinmestres, Maskinpasseres og Motorpasseres Virksomhedsomraade, altsaa, om man vil, de kvalitative Krav til Maskinbetjeningspersonalet, og der er dernæst Hensynet til det Krav, som maa stilles til Antallet af Maskinister i større søgaaende